Ascensió del Senyor (C)

Text de l'Evangeli (*Lc* 24,46-53): En aquell temps, Jesús digué als deixebles: «Així està escrit: que el Crist patiria i ressuscitaria d'entre els morts al tercer dia (...). I vosaltres sou testimonis (...)».

I els dugué fora, fins a Betània, i alçant les seves mans, els beneí. I s'esdevingué que mentre els beneïa se separà d'ells, i era endut al cel. I ells l'adoraren, i se'n tornaren a Jerusalem amb gran goig. I eren contínuament en el temple, beneint Déu.

L'Ascensió: invitació a la comunió amb Jesús, invisiblement present

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vatició)

Avui, la solemnitat de l'Ascensió ens convida a una comunió profunda amb Jesús mort i ressuscitat, invisiblement present en la vida de cadascú de nosaltres.

Des d'aquesta perspectiva comprenem per què l'evangelista sant Lluc afirma que, després de l'Ascensió, els deixebles tornaren a Jerusalem "amb gran alegria". La causa del seu goig radica en què allò que havia esdevingut no havia estat en realitat una separació, una absència permanent del Senyor; més encara, en aquest moment tenien la certesa que el Crucificat-Ressuscitat era viu, i en Ell s'havien obert per a sempre a la humanitat les portes de Déu, les portes de la vida eterna. La seva Ascensió no implicava la absència temporal del món, sinó que més aviat inaugurava la forma nova, definitiva i perenne de la seva presència, en virtut de la seva participació en el poder reial de Déu.

—Precisament als seus deixebles, plens d'intrepidesa per la força de l'Esperit Sant, correspondrà fer perceptible la seva presència amb el testimoni, l'anunci i el compromís missioner.

Missió de l'Església després de l'Ascensió: anunciar el Crist present entre nosaltres

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vatició)

Avui, l'Ascensió del Senyor hauria de omplir-nos de serenor i entusiasme, com succeí als Apòstols, que tornaren "plens d'una gran alegria". Igual que ells, també nosaltres, tot acceptant la invitació dels "dos

homes vestits de blanc", no hem de restar mirant el cel, sinó que, sota el guiatge de l'Esperit Sant, hem d'anar per tot arreu i proclamar l'anunci salvífic de la resurrecció del Crist.

El caràcter històric del misteri de la resurrecció i de l'Ascensió del Crist ens ajuda a reconèixer i comprendre la condició transcendent de l'Església, la qual no ha nascut ni viu per a suplir l'absència del seu Senyor "desaparegut", sinó que, tot al contrari, troba la seva raó de ser i de la seva missió en la presència permanent —malgrat que invisible— de Jesús, una presència que actua amb la força del seu Esperit.

—L'Església no desenvolupa la funció de preparar la tornada d'un Jesús "absent", sinó que viu i actua per a proclamar la seva "presència gloriosa" de manera històrica i existencial.

L'Ascensió: Jesús transmet una promesa i una tasca als deixebles

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, la conclusió de l'Evangeli de Lluc ens permet comprendre millor el començament dels "Fets dels Apòstols", on es relata explícitament l'ascensió de Jesús. Aquí, en la partença de Jesucrist, hi precedeix un col·loqui en el que els deixebles —encara arrapats a les seves velles idees— pregunten si no és ja arribat el moment d'instaurar el regne d'Israel.

A aquesta idea d'un regne davídic renovat Jesús hi contraposa una promesa i un encàrrec. La promesa és que estaran plens de la força de l'Esperit Sant; l'encàrrec consisteix a què hauran de ser els seus testimonis fins els extrems del món. Hom rebutja explícitament la pregunta sobre el temps i el moment. L'actitud dels deixebles no ha de ser ni la de fer conjectures sobre la història ni la de tenir fixa la mirada en el futur desconegut.

—El cristianisme és "presència": do i tasca; restar contents per la proximitat interior de Déu i —fonamentant-se en això— contribuir activament a donar testimoni a favor de Jesucrist.